

45-Й ПЛАТИТЬ ЗА ХАТУ

Дюк мав доньку, вони назвали її Лалою, їй було 4. це була його перша дитина, бо він намагався не надбати дітей, боявся, що його можуть убити, але тепер нестямився й не міг нею натішитися, вона знала все, що було в Дюка на думці, неначе від неї до нього й від нього до неї протягнули дріт.

Дюк і Лала були в супермаркеті, вони розмовляли, говорили про різне. вони говорили про все на світі, і вона розповідала йому все, що знала, а знала вона багацько, суто інтуїтивно, Дюк знав не надто багато, але розповідав, що міг, і все було добре. разом вони були щасливі.

— це що? — запитувала вона.

— кокос.

— а що всередині?

— молоко і жуйка.

— чому вони там?

— бо їм там добре, цьому молоку і жуйці, їм добре всередині шкаралупи. вони кажуть собі: «ой-ой, як нам тут добре!».

— а чому їм там добре?

— бо всім так було б. мені теж.

— ні, тобі не було б. зсередини ти не міг би водити машину, зсередини ти не міг би бачити мене. зсередини ти не міг би їсти яєшню з беконом.

— яєшня з беконом це ще не все.

— а що все?

— не знаю. може, нутро сонця, замерзле натвердо.

— НУТРО СОНЦЯ..? ЗАМЕРЗЛЕ НАТВЕРДО?

— ага.

— а яким було б нутро сонця, якби воно замерзло натвердо?

— ну, сонце — це ж наче вогняна куля. може, учені зі мною й не погодяться, але я думаю, воно було б отаким.

Дюк узяв авокадо.

— ого!

— ага, авокадо — це воно і є: замерзле сонце. ми їмо сонце, а потім ходимо й відчуваємо тепло.

— а у твоєму пиві є сонце?

— так, є.

— а в мені?

— більше, ніж у будь-кому, кого я знав.

— а я думаю, що всередині тебе — ВЕЛИКЕ СОНЦЕ!

— дякую, любя.

вони походили трохи ще й завершили із закупами. Дюк нічого не обирав. Лала наповнювала кошик усім, чим хотіла. дещо з того було неїстівне: повітряні кульки, кольорові олівці, іграшковий пістолет. космонавт із парашутом, який розкривався, коли запускаєш його в небо. класний космонавт.

касирка Лалі не сподобалася. вона кинула на касирку суворий-пресуворий погляд. бідна жіночка: рябе спустошене лице — вона була справжнє страхопудало і навіть гадки про це не мала.

— привіт, крихітко! — сказала касирка.

Лала не відповіла. Дюк її не змушував. вони запла-тили й пішли до машини.

— вони забирають наші гроші, — сказала Лала.

— так.

— а потім ти мусиш працювати вночі й заробляти нові гроші. я не люблю, коли ти йдеш уночі. я хочу гратися в маму. щоб я була мамою, а ти синочком.

— добре, я буду синочком просто зараз. як тобі таке, мамо?

— добре, синку, ти вмієш водити машину?

— можу спробувати.

вони сіли в машину й поїхали. якийсь сучий син газонув і спробував протаранити їх, поки вони повертали лівобіч.

— синку, а чому люди хочуть нас протаранити?

— та тому, мамо, що вони нещасні, а нещасним людям подобається псувати речі.

— а хіба не буває щасливих людей?

— є багато людей, які прикидаються щасливими.

— а чому?

— бо їм соромно, страшно і бракує духу це визнати.

— а тобі страшно?

— я можу визнати це лише перед *тобою* — мені збіса страшно, мамо, і я думаю, що можу померти будь-якої хвилини.

— синку, ти хочеш пляшечку?

— так, мамо, але спершу треба доїхати додому.

вони поїхали далі, звернули правобіч на Норманді. коли повертаєш правобіч, протаранити тебе важче.

— синку, ти підеш уночі на роботу?

— так.

— а чому ти працюєш уночі?

— бо темніше. люди мене не бачать.

— а чому ти не хочеш, щоб люди тебе бачили?

— бо інакше мене можуть упіймати й посадити в тюрму.

— а що таке тюрма?

— усе — тюрма.

— Я — не тюрма!

вони запаркувалися й занесли продукти додому.

— мамо! — сказала Лана. — ми принесли продукти!
замерзлі сонця, *космонавта*, усе!

мама (її звали Мег) відказала:

— чудово.

а тоді звернулась до Дюка:

— чорт, не йшов би ти цієї ночі. у мене таке передчуття. не треба, Дюку.

— у тебе таке передчуття? мила, у мене щоразу таке передчуття. від цього нікуди не дітись. я мушу це робити. ми на голяках. мала накидала в кошик купу всього, від свинячих консерв до ікри.

— боже, невже ти не можеш стримати дитину?

— я хочу, щоб вона була щаслива.

— вона не буде щаслива, якщо тебе посадять.

— слухай, Мег, із моєю професією ти хоч-не-хоч, а своє відсидиш. не бери в голову. та й по всьому. я відсидів небагато. мені пощастило більше, ніж більшості.

— як щодо чесної праці?

— крихітко, це ліпше, ніж стояти за штампувальним пресом. Та й не існує чесної праці. так чи так гаруєш до скону. а я вже ступив на свій шлях — я, так би мовити, дантист, я видаю суспільству зуби. тільки це й умію. запізно вже. та й сама знаєш, як вони ставляться до колишніх зеків. ти ж знаєш, що вони тобі роблять, я тобі вже казав, я вже...

— я знаю, що ти мені казав, але...

— але але алло алллло! — сказав Дюк. — твою наліво, дай мені договорити!

— то договорюй уже.

— ці промислові хуесоси, що живуть у Беверлі-Гіллз і на Малібуні, ці рабовласники спеціалізуються на «реабілітації» зеків, колишніх зеків. так, ніби сране УДЗ пахне трояндами. це кидалово. рабська праця. це знають у комісіях з УДЗ, це знають вони, це знаємо ми. економим державні кошти, а на тобі наживаються. лайно. повне лайно. геть усе. вони змушують тебе гарувати втричі більше, ніж звичайного роботягу, а в цей час обдирають до нитки, і все за законом — продають усіляку хрінь удесятеро, а то й удвадцяті дорожче справжньої вартості. але все за законом, за їхнім законом...

— чорт би тебе вхопив, скільки разів я вже це чула...

— чорт тебе вхопить, як не почувеш ЗНОВУ! думаєш, я нічого не бачу чи не відчуваю? думаєш, я мушу нічого не казати? навіть своїй дружині? ти ж моя дружина, хіба ні? хіба ми не трахаємося? хіба не живемо разом, хіба ні?

— але облажався *ти*. а тепер ниєш.

— іди ти НАХУЙ! то була помилка, технічна помилка! я був молодий; я не знав цих їхніх цикликових правил...

— і тепер шукаєш виправдання своєму ідіотизму!

— ай, *добре* сказала! Я ЗАЦІНИВ. дружинонько. ти пизда. ти пизда. звичайнісінька пизда на сходах білого дому, розчачнута навстіж, у тебе сифіліс мозку...

— Дюку, дитина ж слухає.

— чудово. а я договорю. ти пизда. РЕАБІЛІТУЙСЯ. так вони кажуть, ці хуесоси з Беверлі-Гіллз ладні

висмоктати з тебе всю душу. такі збіса порядні й ГУ-МАННІ. їхні дружини слухають у Музичному центрі Малера й жертвують на благодійність, а це не оподатковується. вони потрапляють у десятку найкращих жінок року за версією *L.A. Times*. а знаєш, що роблять з тобою їхні ЧОЛОВІКИ? лають тебе, мов пса, на своєму сраному заводі. урізають платню, кладуть собі в кишеню, і не відповідають на жодні питання. яке ж усе це лайно, невже ніхто не бачить? невже ніхто цього не БАЧИТЬ?

— я...

— СТУЛИ ПЕЛЬКУ! Малер, Бетговен, СТРАВІНСЬКИЙ! змушують тебе гарувати понаднормово задарма. без спочину ганяють твою змилену сраку копняками. а зачують від тебе бодай ОДНЕ слово, то миттю дзвонять інспектору з УДЗ: «Перепрошую, Дженсене, але маю вам сказати, що ваш хлопчина потягнув із каси 25 доларів. а ми ж теж тільки-но почали йому довіряти».

— то якої ж справедливості ти хочеш? господи, Дюку, я не знаю, що робити. ти все нарікаєш і нарікаєш. напиваєшся й торочиш мені, що Діллінджер був найвеличнішою людиною на світі. гойдаєшся у кріслі-гойдалці, п'яний у дим, і кричиш: «Діллінджер». я також жива людина. послухай мене...

— нахуй Діллінджера! він помер. справедливість? в Америці немає справедливості. існує лише *одна* справедливість. спитай сім'ю Кеннеді, спитай мертвих, спитай будь-кого!

Дюк підвівся з крісла-гойдалки, підійшов до шафи, запхав руку під коробку з прикрасами для різдвяної ялинки й дістав волину. 45-й калібр.

— ось. ось. ось єдина справедливість в Америці. це *єдине*, що розуміють усі.

він замахав цією клятою штукою в повітрі.

Лала саме бавилася з космонавтом. парашут розкривався погано. усе ясно: кидалово. іще одне кидалово. як чайки з мертвим поглядом. як кулькова ручка. як Ісус, що волає до Папи по втятим дротам.

— слухай, — сказала Мег, — сховай-но цю дурну пушку. я знайду роботу. давай я знайду роботу.

— ТИ знайдеш роботу! скільки я вже це чую? єдине, що ти вмєш, це трахатися задурно, валятися з журналами й запихатися шоколадками.

— о, боже, таж не задурно — я ЛЮБЛЮ тебе, Дюку, справді.

зрештою, він втомився.

— добре, гаразд. тоді хоча б склади продукти. і приготуй мені щось перед тим, як я піду на промисли.

